DIGICULT. Blogger la 95 de ani

00:00 07:48

Embed	<iframe src="http://www.digi24.ro/embed/magazin

"Sunt expiraţi, demodaţi, plictisitori, pisălogi, enervanţi, au devenit o povară!". Sunt lucruri pe care le gândim adesea despre bătrânii de lângă noi. Cu cinism sau cu părere de rău, îi condamnăm, zi de zi, prin verdictele noastre brutale. Şi, deseori, nedrepte.

Cei care au răbdare să-i observe, cei care încearcă să-i înţeleagă au şansa de a descoperi lucruri minunate: bunicii sunt plini de viaţă, de speranţă, de umor şi de talent.

„Nu mă consider bătrân. Am abia 95 de ani! Obiectivul meu, pe termen scurt, este să ating suta”, a spus Pompiliu Sterian, jurnalist şi blogger.

De cinci ani încoace, un grup de artişti voluntari s-a împrietenit cu rezidenţii căminului Moses Rosen din Capitală. Proiectul "Vârsta a 4-a" i-a adus împreună şi le-a dat tuturor certitudinea că poţi face lucruri mari indiferent ce scrie în buletin la data naşterii. David Schwartz, Mihaela Michailov şi Paul

Dunca se numără printre cei care au înţeles că a le oferi unor vârstnici şansa de a face ceva inedit înseamnă a le reda tinereţea.

„Scopul principal al întregului demers ar fi schimbarea percepţiei asupra bătrâneţii în societatea românească, într-un context în care vârstinicii sunt, de multe ori, văzuţi - în discursul public - ca persoane inutile sau 'pensionarii care ne iau banii pe care noi îi muncim', şamd. Noi încercăm să demonstrăm că, dimpotrivă, persoanele vârstnice pot fi şi active, persoane care să aibă un rol în societate în continuare, au nişte istorii personale şi experienţă de viaţă care e foarte valoroasă şi care poate servi drept model pentru generaţiile mai tinere. Şi pot, în continuare, să creeze inclusiv produse artistice”, a spus regizorul David Schwartz.

David Schwartz şi colegii săi nu sunt la prima experienţă de acest fel: au mai creat, alături de rezidenţii căminului, spectacole de teatru şi dans. Totuşi, "Corp la corp" marchează o premieră.

„Noi ne-am propus să facem un pas înainte şi să implicăm şi personalul căminului, ca parte activă în spectacol. Ideea a fost să întărim, cumva, relaţiile dintre oameni şi să ne concentrăm asupra ideii de grijă, care, de fapt, e foarte importantă, aici, în cămin. Să schimbăm un pic relaţia asta, între unii, care au grijă de ceilalţi, să devină parteneri”, a precizat David Schwartz.

Chiar dacă în spectacol par toţi talente înnăscute, medicii, psihologii şi asistenţii sociali n-au fost prea uşor de convins că locul lor este pe scenă.

„Sigur, la început, unele persoane au fost mai sceptice, unii credeau că n-au nimic de spus, unii credeau că n-o să poată să scrie, pentru că cei din personal au şi scris nişte monoloage pe care le şi interpretează”, a mai spus David Schwartz.

Ca la orice proiect care cere implicare artistică, orgoliile au ieşit la suprafaţă. Chiar dacă nu au patalama de actori, protagoniştii spectacolului au deprins obiceiurile vedetelor.

„Nu pot să spun că a fost o relaţie în care a curs numai lapte şi miere, au existat şi conflicte, există şi probleme, există şi neînţelegeri, mai ales când joci cu cineva în acelaşi spectacol, cineva a greşit şi te-a încurcat, cineva a intrat prea repede peste tine, exact aceleaşi probleme pe care le au, într-un spectacol, aşa-zişii actori profesionişti”, a mai spus David Schwartz.

„Cu toată lumea trebuie să negociezi, când e vorba de a ajunge pe scenă: cum ajungi pe scenă, în ce fel, în ce mod, sub ce formă. Aici, pentru că oamenii au o vârstă, e de spart zidul, cumva, pentru că unii zic 'toată viaţa n-am făcut aşa ceva, n-o s-o fac acuma!. Şi noi suntem: 'Dar de ce? E timpul să dansaţi, să cântaţi, să jucaţi teatru!'. Şi ce-a fost simpatic a fost că toată lumea vrea atenţie. Şi, cumva, a fost senzaţia că atenţia este luată dinspre rezidenţi şi dată personalului. Şi asta a fost un pic de negociat, de

lucrat diplomatic cu lucrul ăsta. Sunt orgolii de artişti, de oameni", a mai spus dansatorul David Schwartz.

La vârsta la care alţii nu mai aşteaptă nimic de la viaţă, Pompiliu Sterian, unul dintre cei mai mai populari rezidenţi ai căminului, îşi exersează strategia câştigătoare.

„Omenirea se împarte în două categorii mari: optimişti şi pesimişti. În viaţă se întâmplă şi bune, şi rele. Şi la unii, şi la alţii! Numai că eu nu mă uit la alea rele, caut să le uit! Sunt optimist şi zic c-o să fie bine şi la noi. Arta, secretul longevităţii este să ştii să te adaptezi şi să depăşeşti. Dac-o să te vaiţi şi-o să te plângi, nu schimbi nimic!", a adăugat el.

Pompiliu Sterian este vedetă: nu doar că are un rol important în spectacolul "Corp la corp", dar, la 95 de ani, este şi un blogger foarte activ.

„Tinerii ăştia voluntari mi-au propus să fac un blog. Eu am învăţat să luccrez la calculator aici, la cămin, nu ştiam înainte. Când eram eu la şcoală, învăţam pe abac, ăla era calculatorul. Aici am făcut un blog, vârsta a 4-a, în care scriu tot felul de întâmplări, fapte şi oameni de la cămin. Pot să vă spun că acest blog a înregistrat, până acum, aproape 50.000 de vizionări. Mie mi s-a luat un interviu pentru BBC din Londra! Am căpătat o notorietate", a mai spus Pompiliu Sterian.

Nonagenarul este încântat de experienţa teatrală. „Ne-au schimbat total stilul de viaţă! Au reuşit să ne antreneze în nişte activităţi care, la vârsta noastră.... nimeni nu se gândeşte să facă teatru!", a precizat Pompiliu Sterian.

Marile câştiguri ale acestei experienţe nu se socotesc în bani sau glorie. Altele au fost recompensele venite odată cu aplauzele de final.

„Cred că marea forţă a spectacolului e tocmai nivelul lui emoţional foarte puternic. Sunt oameni care vin cu experienţele lor de zi cu zi aici, în căminul de bătrâni, oameni care îşi povestesc cu foarte multă deschidere şi cu foarte multă sinceritate experienţele, trăirile, lucrul împreună, ce înseamnă să fii în fiecare zi alături de celălalt, ce înseamnă să fii receptiv atunci când te cheamă, atunci când are nevoie de tine", a mai spus dramaturgul Mihaela Michalov.

„Eu cred că i-am apropiat un pic mai mult şi cred că au conştientizat că sunt tot timpul împreună, chiar dacă unii au un statut şi alţii, alt statut. Şi că statutul ăsta contează şi nu contează: poţi să laşi la o parte 'garda' statutului pe care îl deţii", a precizat Paul Dunca.

Pompiliu Sterian are întotdeauna succes la public. Cu aşa un talent, s-ar putea să-l aştepte o carieră frumoasă în teatru."Da, da, m-aşteaptă o carieră, cu siguranţă! Nu ştiu dacă pe lumea asta sau...Eu

încerc să trăiesc prezentul. Şi mă bucur de fiecare lucru: înc-o zi frumoasă, am fost la o excursie, la o plimbare, la un spectacol... Am făcut noi un spectacol! Viaţa e frumoasă şi după 90 de ani! Bătrâneţea poate fi un prilej de bucurie. Depinde de noi!", a conchis Pompiliu Sterian.

Pompiliu Sterian şi prietenii săi de la cămin au învăţat, în ultimii ani, să joace teatru şi să danseze. Şi, cel mai important, au învăţat că niciodată nu este prea târziu să fii fericit